

ligestillet med danske statsborgere i adgangen til at løse næringsbrev. Der kan dog af handelsministeren gives dispensation fra kravet om dansk indfødsret.

Som hidtil kan virksomhed som ejendomsmægler kun drives af personer, men ikke af aktieselskaber, andre selskaber med begrænset ansvar eller foreninger.

Loven fastsætter endvidere, at handelsministeren kan foreskrive, at personer, der vil være ejendomsmæglere, forinden skal have været beskæftiget en vis tid i en virksomhed, der kan antages at have givet den pågældende kendskab til ejendomsforhold.

Ejendomsmæglere, der har løst næringsbrev efter de hidtil gældende regler, vil fortsat kunne drive virksomhed i henhold til næringsbrevet, men kan få beskikkelse, hvis de betaler den afgift, der fastsættes herfor.

Det kræves ikke, at ejendomsmæglere skal underskrive en løfteerklæring.

I modsætning til hidtil vil handelsministeren kunne fastsætte nærmere regler om betingelserne for at indstille sig til *ejendomsmæglerprøven*. Det vil herunder bl. a. kunne kræves, at personer, der ønsker at indstille sig til ejendomsmæglerprøven, har bestået en prøve i et eller flere fag, f. eks. i bogføring.

Som hidtil har ejendomsmæglere eneret på denne stillingsbetegnelse, hvorimod de ikke vil kunne betegne sig som „mæglere“.

I overensstemmelse med bestemmelser, som er fastsat i handelsministeriets bekendtgørelse nr. 293 af 30. november 1955 om ejendomsmægleres og ejendomshandlers virksomhed, er der i loven hjemmel for handelsministeren til at fastsætte regler for ejendomsmægleres virksomhed og herunder bestemme, at visse erhverv og stillinger ikke kan forenes med hvervet som ejendomsmægler.

Endelig fremhæves, at der nu i loven er optaget en bestemmelse om, at ejendomsmæglere skal have *fast forretningssted*, samt at det hidtidige forbud i den omtalte handelsministerielle bekendtgørelse, hvorefter ejendomsmæglere (og ejendomshand-